

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manipulus curatorium

Guido <de Monte Rocherii>

[Straßburg], 9. Feb. 1489

Tractatus secundus secunde partis de contritione

[urn:nbn:de:bsz:31-248607](#)

De contritione

satissimis. Et ista est secunda diuisio penitentie. Unus Iohannes aureus. Perfecta p[ro]pria cogit p[re]ceptore oia sufferre. in corde enim est contrito. i. ore confessio. in opere satissimatio et tota humiliatio. et hec est fructifera propria. de peccato. i. c. penitentia vera. sed perfecta. Quia enim tribus modis offendimus deum. videlicet delectatorem cogitatibus. imprudentia locutib[us]. in superbia opibus. Et secundum regulam medicorum spiritus contrarii curantur. tribus modis optet et satissimam nos. scilicet cordis contritionem et confessionem: et opibus satisfactionem.

Confessio in

Unus penitentia sic perfecta est illud felix et beneficium triduum quod petebatur filii israel. i. christiani deum per fidem videntes in egypto. i. in tenebris precorum existentes. dum dicebatur. deus hebreorum vocauit nos ut eam via trium dierum. s. confessio eius: contritionis et satisfactionis. in solitudine huius mundi. et sacrificium sacrificium proprie deo nostro. ne forte accidat nobis pestis. i. culpa in presenti. et gladius. i. pena in futuro. Penitentia erit sic perfecta est illa scala benedicta cum istis tribus gradibus quam videt Jacob erecta a terra usque ad celum. et dominum innixum sine innixu et hoc propter tria. Primo ut ascendenter per ea fortiter sustineat. Secundo ut si necesse fuerit ascendenter per ea manu porrigit. Tercio ut ascendens per ea cum fatigatus fuerit et ipsum respiciat iactans totam curam suam in eo. Non est enim ita crudeliter ut sit dolor. ut ipsum cadere permittat. In primo gradu est dolor. In secundo pudor. In tertio labor. De his igitur partibus penitentie per dinem est dicendum. Et primo de contritione

Tractatus secundus secunde partis de contritione. Ut habet septem capitula.

Cerca contritionis septem sunt per ordinem consideranda. Primo quod est contrito in se. Secundo de quantitate contritionis. Tertio de eius qualitate. Quartu de eius durate. Quinto quod est esse contrito. Sexto quod est causa inducens contritionis. Et septimum quod est effectus contritionis.

i. 2

Tractatus. II. secunde partis

Quid est cōtritio

Capitulū I

Ad videndū qd ē p̄tritio notādū q̄ p̄tritio sumē hic
ad silitudinē p̄tritōis q̄ sit i corporib⁹. Un̄ scīedū
q̄ res ðr corporalz p̄teri qn̄ i minutas p̄tes p̄teri sicut
sp̄es aromaticē in mortario p̄terunt. Un̄ differētia est inter
p̄tritōem ⁊ fractōnem. nā fractio est qn̄ res frāgī i magnas
p̄tes. Dolor igī de pctis ðr p̄tritio nō fractio ad designādū q̄ nō
solū penitēs de peccatis suis i generali p̄terit. Imo de q̄libz
in sp̄eali. de b̄ tñ magis dicet infra in quanto ca. hui⁹ tractat⁹.
Hic q̄re magis ðr p̄tritio q̄ dolor. Scīedū q̄ fm q̄ dīc btūs
Berni. sup Lanti. iō ðr p̄tritio ⁊ nō dolor. qz sic vngētū sa-
natiū ūficiſ ex multis herbis tritis in mortario. sic vngen-
tū cōpūctōis ūficiſ ex herbis mltoz pctoz natis i aia pec-
atrice. qz vt ðr iñ ps. lxiij. In terra deserta inuia ⁊ in aquo/
sa. tritis i mortario ūsciētē. Et licet istd vere sit ⁊ sanctissime
dictū. nō tñ reddit Bernard⁹ rōnem hui⁹ qd q̄rebat. qz fm
b̄ magis dicereb̄ hō cōterens q̄ conteri ⁊ pctm dicereb̄ p̄tri-
tū. **E**t ideo sciendū q̄ in p̄tritōe tria sunt atēdēda. Prio-
qd est illd̄ qd conteri. Tēdo a q̄ p̄terit. Tercio ad qd p̄te-
rit ūnead qd p̄tritio termīat. Illud qd p̄terit est corp⁹ pctō
ris. qd est vas q̄sifīcile repletū vereno p̄cti. Et ideo Johel
pphēta indicās autoritatē dei p̄tritōem dīxit. **O**uertūni
ad me iñ toto corde vro. iñ ieiunio ⁊ fletu et plāctur ⁊ scindite
corda vra. s. iñ p̄tritōe. Illud a quo p̄terit cor pctōris ē diu-
plex mola. quaz vna est supior. i. sursum eleuans. ⁊ ista est
sp̄es venie puenies ex cōsideratōe diuīe misericordie. Alia ē
mola deotūm depmēs. ⁊ ista est timor pene venies ex p̄lide
ratōe diuīe iusticie. At istas duas molas sp̄ d̄z tenere verus
penitēs nec vñq̄ debz eas deserere. nec eas dyabolo pigno-
ri tradere. In cui⁹ figura ðr iñ Deut. xxiij. Nō accipies lo-
co pignoris supiore ⁊ inferiorē molā. i. nō desp̄es p̄pt̄ mag-
nitudinē ⁊ enorimitatē pctōz tuoz. s̄z sp̄ spera iñ dei miseri-
cordiā. nec p̄sumas s̄z tume gūitate tormentoz ex dei iusticia
Illud ad qd p̄tritio t̄minat est. vt cor peccatoruz duruz vt

De contritione

lapis emollescat et liqfiat ut cera. quod scriptum est. Cor duplex male habebit in nouissimo die. **P**ropterea pietate dicere. Factum est cor meum sanguis cera liqescens. Et de tali corde dicimus. **C**or contritionis et humiliatus de non despicias. **V**isa igitur pietate ipsius nostrorum pietatis. videndum est quod sit pietatis. **E**t est secundum quod pietatis a magistris sic diffinitur. **C**ontritione est dolor voluntarie propter assūmptus cum pposito pietatis et satisfaciēdi. **E**t ad evidentiam istius diffinitiois videndum est de singulare partibus positis in diffinitione. **D**icit enim cōtritio est dolor. **L**umen enim pietatis dictum est pietatis curātur. et medicina dicit esse pietatis infirmitati. et cōtritio sit medicina pietatis. et in peccato fuerit delectatio optime quod in cōtritione sit dolor. **E**t ita dicitur in Apoca. xviii. c. Quātum glorificauit se et in deliciis suis in pietatis perpetratore tantum date ei tormentum et luctum in pietatis.

Anotandum quod non solum in pietatis est dolor. sed etiam est ibi et gaudium. quoniam cum pietate recordat se per pietatem offendisse deum creatorum suum quod enim creauit ad suam imaginem. per ipsum suum celestem quod enim passit corporaliter et spiritualiter. et redemptorem suum quod enim libauit per proprium sanguinem suum a pena et a perpetuadānatōe. recolit enim se amississe per pietatem suum gloriam paradisi et incurrit penam inferni: dolere dicitur. **S**ed quoniam cogitat se per ipsum dolorum elongari a pietate et conciliari dominum gaudet. Et non imerito. sed enim gaudet quod naufragium eius sit. sic per pietatis debet gaudere dum se videt pietati naufragium eiusisse. **D**equantur voluntarie assumptus. **N**on enim deo non placeat coacta servititia nisi dolor cōtritorum esset voluntarii non esset deo gratia nec acceptus. **N**on enim pietatum teste beatus Augustinus adeo est voluntariu[m] quod si non est voluntariu[m] iam non est pietatum. sic pietatis dicitur esse adeo voluntarie assumpta quod si non est voluntaria iam non est pietatis. Et ratio istoru[m] est ista. quod actus meritorum et demeritorum optime quod sit a voluntate elicetur vel impatur. alias non esset meritorum vel demeritorum. **D**equantur cum pposito pietatis et satisfaciēdi. vere enim pietatis dicitur esse in pposito pietatis et satisfaciēdi quoniam habet oportunitatem. alias pietatis sua esset falsa et nulla. et ratione est. quod cum ad perfectum totius integralis requiriatur quod omnes eius partes sint solidi. sicut ad perfectum dominum requiriatur quod sint simul tectum parietes et fundamentum. ita et ad perfectos per penitentie requiriatur quod ista tria

Tractatus.II.secūde partis

scz contritio pfectio et satissactio que sunt partes integles ei⁹
inquitū est sacramentū sūt sil⁹ in re vel in voto. Unde in q/⁹
libz penitētia pfecta sunt tres ptes. scz cordis contritio. oris co/
fessio et opis satissactio. qz tāgit Jobel. pp̄ha. cū dicit i pso
na dñi. Convētū ad me in toto corde vro r̄c. Tū em̄ dicit
in toto corde tāgit contritōe et confessiōem fieri in toto corde.
Ille aut̄ in toto corde convētū q illud qd̄ ore dic̄ corde fētit.
qz cū cor et lingua nō discrepat dulcis est symphonia. Et cū
vleris dicit in ieunio r̄c. indicat satissactōem. Em̄ em̄ qd̄ di
cit Jobes. Quicqđ ē i mūdo aut ē pcupiscētia carnis aut
pcupiscētia oculorū r̄c. Ideo cōtra pcupiscētā carnis dicit
in ieunio. ḥ pcupiscētā oculorū dicit infletu et plactu. et cō
tra supbiā vite dicit. scindite corda vra et n̄ vestimenta vestra.

De quantitate contritōis

Cap. II.

Quātitas contritōis mēsura ē penes qntitatē doloris
q̄ essentialē est ipa contritio v̄l est causalē a contritōe.
Notandum q̄ duplex est dolor i contritōe. fīm q̄ dolor dī du
obus modis. Hā dolor vno mō idem est qd̄ displicētia vo
lūtatis. inqntū. s. volūtati displicētia aliquā re fore vel fuisse.
Alio mō dolor idē est qd̄ passio resultas siue redūdās i sen
sualitatē. i. in carnē. inqntū. s. in pte sensitū sentit aliq̄s do
lor ex illatōe alicui⁹ nocumēti. sicut qn̄ pscindit mēbrū. vel
vulnerat corp⁹ v̄l aburit v̄l aliqd̄ tale. Loqndo de dolore
pmō mō put. s. dolor ē displicētia volūtatis. tal̄ dolor ē esse
essentialiter ipsa contritio. et sic dolor contritōis dī esse et ē maxim⁹
si sit vera contritio. Vn̄ dico q̄ pctm tuū dī sic displicere vo
lūtati et rōni q̄ nullo mō et nullo pacto nec modo nec incō
modo p̄ ylla re velles in ipm̄ cōsentire vel consensisse. Et rō
bul⁹ est. qz contritio si sit vera nō p̄t esse sine charitate. uno sp̄
cū charitate. Ad hā aut̄ q̄ aliq̄s habeat charitatē qntācūqz
paruā necesse ē q̄ diligat dēū sup̄ oia. sic q̄ p̄ nullo dāno v̄l
cōmodo velit offendere v̄l offendisse dēū. Et iō cū pctm̄ sit
offensio dei pctm̄ tuū dī displicere volūtati formata charis
tate. q̄lis dī esse et est volūtatis veri contritio q̄ nullo mō: nlla sor
te. nullo dāno vel in dāno velit ipm̄ facere v̄l fecisse. et h̄ ē qd̄

De contritione

50

Et in Hiero. vi. c. vbi dicitur. Luctu vnigeniti facti tibi planetuz
 amaz. vbi dicit glo. Doc; penitentia quod facere debeat. et seq;. dolor et cans.
 Hilium dolenti morte vnigeniti. ira erit nihil dolenti dicitur esse
 quod offendisse deum per peccatum. Et sic dico quod loquendo de dolore
 put dolor dicit disloquentia voluntatis. dolor contritionis est ma-
 ximus ita quod non possit esse maior. Si autem loquimur de dolore per
 ut noiat dolore causatum in sensualitate. sic talis dolor est esse
 etius contritionis. in quantum s. aliquis vere et perfecte suerit contritionem ex
 dolore primo s. ex disloquentia voluntatis de peccato. et in qua-
 ntum est offensio dei prout in fletu et lametu et lachrymas. si
 cut legis de beatissima maria magdalena et de beatissimo petro apostolo et sic
 dico quod non optet quod in contritione iste dolor sit maior quam alio
 dolore. Videtur enim multos viros et multas mulieres per peni-
 tentiam finis et humanitas per cognoscere quod magis flet et plorant
 per mortem sanguineorum vel amicorum suorum. vel per amissione alicui
 ius rei trahitis quod plorat et flet per peccatum suum. Et rō est. cum ei do-
 lor iste sit in affectione sensualitatis. et affectio que est in sensu-
 alitate sequitur experimentaliter et sensualiter cognitio eius. et pauci im-
 mo paucissimi sunt qui ita habeant sensualiter seu experimentaliter
 cognitiones diuine dilectorum sicut habent cognitionem dilectorum
 factorum trahunt. ideo pauci immo paucissimi sunt qui ita sensua-
 liter doleant de peccato sicut dolent de aliquo danone trahi. Sed
 si innenirent aliqui essent multum laudandi. Sic ergo patet quod lo-
 quendo de dolore put dolor dicit disloquentia et dissensum vo-
 luntatis dolor contritionis debet esse maximus. id est maior quam alio
 dolore. loquendo autem de dolore quod dicit passionem resultantem in
 sensualitate sic non est necessarium quod dolor contritionis sit maior quod
 cunquam alio dolore. esset tamen multum congruum. Sed quod nunquam
 verus contritus et penitentes debent plus velle sustinere quam cunquam
 pena inferni vel quamcumque alia pena trahalem sicut infirmita-
 tem vel mortem quod peccasse vel peccare. Dico quod nullus in mente
 sua debet sibi ponere tam questionem. nec etiam alicui alijs.
 quia istud esset sciendum vel alium ponere in temptationem. et
 mens humana est multum infirma ex parte sensualitatis. que
 semper refugit mortem et mala corporalia. etiam quantumcumque

i 4

Tracta .II. secūde partis

sit homo pfectus. sicut patz in salvatore nro iesu christo qui imminete passiois hora dicebat. Tristis est aia mea. et hqnt ad sensualitatē: vñq ad mortē. et exponēs seipm dixit. spūs id ē volūtas rōnalis pmptus est supple ad sustinēdū mortē. caro aut. i. sensualitas ūfirma. qz refugit mortē. Quare nō d; se ponere in tali pplexitate. nec cōfessor debz h interrogare. Istud aut̄ requiritur de necessitate in qlibet vere cōtrito et ve penitente qz vbi necessitas foret p̄ius sustineret omnē penaz offederet deū p̄ pctm. Et hec de qntitate oīoī sufficiat.

*Conditiones
cōtritio: 7*

Nunc de qlitate cōtritois dicēdū est. Circa qd scien-
dū est qz cōtritio debz habere septē p̄ditōes. Primo.
em d; esse discreta. vñ d; esse cū spe venie. ita qz vere
cōtritus nunqz debz despere de dei misericordia. qz pl̄ ut de-
us parcere hō peccare. vñ Ang. sup illō vñ qd dīc La-
yn Ben. iiiij. c. lscz. Maior est iniqtas mea qz vt venia merear
dicit. Layn mētris qz maior est dei pietas qz tua iniqtas.
et Ambro. Nemo desper qz iudā pditorēnō scel⁹ qd omisit
sed sua desperatio fecit penit⁹ int̄re. Sz qz nemo scit virū
sit dign⁹ amore v̄l odio dei nō debz nimis p̄sumere sed sem-
p debz timere. qz initū sapientie est timor dñi. Et ideo ver⁹
penitēs gran⁹. i. aliam suā d; terere inter duas molas. s. timo-
ris et spei. et farina sic trita barnello discretōis vel p̄ passio-
nis mūdata aqz lachrymaz. i. cōpunctōis cōmixta. panē bo-
nū in clibano cordis igne charitatis decoctū faciat hospit⁹
ti suo christo. ita qz i die iudicij dicat sibi. Esuriv⁹ et dedisti
mihi māducare. **S**co d; esse amara. Et ita dicebat ille
sc̄tūs rex Ezechias. Isa. xxxviii. Recogitabo tibi oēs ānos
meos in amaritudine aie mee. Et si sit talis faciet pacē inter
deū et aliam peccatrice. Unde idē Ezechias. Ecce i pace a-
maritudo mea amarissima. Amara d; esse cōtritio. qz p̄tōr
delectat⁹ fuit i cogitatōe illicita. amarior qz cōsensit. amaris-
sima qz op̄ illicitū ppetrauit. Et si sic fiat poterit dicere cō-
trit⁹ illud qd seq̄tur. Tu aut̄ eruistaiaz meā ut nō p̄iz, pie-
cūti post tergū ola p̄ctā mea. **C**ercio d; esse lacrumola. vñ;

De contritione.

psal. vi. Lauabo p singulas noctes lectū meū. Lectū. s. psciētie. lacrimis meis stratiū meū rigabo. Et sic fecit bta maria magdalena q lacrimis lauit pedes dñi nū iesu christi. ideo q fierūt sibi pcta remissa. Quarto d̄z esse pmeditata. ut i autoritate p allegata. Recogitabo tibi oēs annos meos tc. Et dīc ysaias loqndo aīe peccatrici. Hume cytharā. s. pnie circūiū ciuitatē. s. aīe cogitādo r remēorādo singula pcta. r debet cogitare horas diei r tpa et loca. hmoi meretrix. id ē aīa peccatrix q peccādo cū dyabolo fornicata est. r obliuioi tradira est a deo ppē pcta oblita. Quinto debz esse vniuer salis. i. de oīb̄ peccatis. Sexto debz esse durabilis. i. cōtinua. et de his dicet in fra i capitul' duob̄ seqntib̄ Septimo d̄z esse integra. i. cū pposito pfitēdi r satissaciēdi. alias nō esset cōtritio sed derisio. Et de hoc dictū est supra in pmo capitulo. Et sic patet q̄lis debet esse contritio

Quantū debet durare cōtritio Cap. III
ASciendū qntū debz durare cōtritio notandū ē hic q̄ s̄m qd̄ sup̄ dictū ē in. c. iij. in cōtritōne ē duplex dolor. Un⁹ ē dolor. q̄ idē ē qd̄ testatio siue displicētia voluntatis. et iste sp̄ d̄z durare q̄d̄ diu hō viuit. Notadū autē q̄ cū pceptū de cōtritōe sit affirmatiū. r pceptū affirmatiū obligat sp̄ r nō ad sp̄. sed p loco et tpe: pceptū de cōtritōne sic obligat q̄ nō opt̄. q̄ hō sit sp̄ i actu puerēdi. Iū q̄cūq̄ occurrit sibi memoria de pctō q̄ displiceat sibi illud fecisse. Et ita intelligit ybū bt̄ Aug. i li. de pe. vbi d̄z. Sp̄ doleat r de dolore gaudeat. Et seqntur. vbi dolor finit ibi pnia deficit. Un⁹ qn̄ dicit sp̄ doleat intelligēdū ē qn̄ occurrit memoria de pctō. Ybū qn̄ dicit. vbi dolor finit. intelligēdū ē finit vel de actu v̄l de habitu. Et causa q̄ re d̄z sic durare cōtritio est. q̄ nemo ē cert⁹ de lege cōmuni si pctm est sibi p cōtritio nem remissum. q̄ nescit si cōtritio fuit sufficiēs. vñ d̄z in ecclastico. Deppiciato pctō noli esse sine metu. Posito erā q̄ aliq̄ sciret p reuelatōe diuinā pctm sibi fore remissum: adhuc d̄z sibi sp̄ displicere peccasse qn̄ occurrit sibi memoria de peccato. alias peccaret nouo pctō. q̄ sic culpa ē velle

i 5

tunc my gaudiū viti: ē tpḡ p̄tric̄

Tractatus.II.secunde partis

peccare. ita culpa est yelle peccasse. Alio^s dolor est in p^retitioe
scz dolor q^{uod} resultat r redudat in sensualitate. qn. s. hō ex di-
splicentia peccati p^respit in fletū r lachrymas. **E**t talis dolor
nō optet q^{uod} sp duret. cū pauci imo paucissimi sūt q^{uod} etiā vna
hora sic posset plorare peccata. qntomin^s tāto tpe vitesue.
estet tñ multe pfectois q^{uod} sp qn recordaret de pctis posset ea
plorare. sicut legi^s de brō Petro aplo q^{uod} sp portabat sudari
um i sinu cū quo tergebat lachrymas. q^{uod} qn recordabat pec-
cati qd fecerat qn xp̄m negauerat nō posat lachrymas p̄ti-
nere. r tñ bñ sciebat xp̄m sibi dimisisse peccatū.

De quibus debet esse p^retitio **C**ap. V
Peccatū qdā ē actuale. qdā origiale. Actuale est
q^{uod} h̄bit actu p^rpo. s. qn hō agit q^{uod} agere nō d^r. Et
isto mō diffinit sic. Dicim^s est omne dictū yl factū v^r occupitū
h̄legē dei. Originale p^rc^m ē q^{uod} h̄bit hō ex origie inq^rtu. s.
hō descēdit ab adā fm rōez suae natōez seminale. ita q^{uod} p^rc^m
originale formalz uib^r alid ē q^{uod} carentia iusticie original^s.
Ada accipit
domini supina
mzale.
Vn sciedū q^{uod} adā i sui creatōe accepata deo qdā donū sup
naturale. q^{uod} donū vocabat iusticia original^s. que iusticia ita
ordinabat homiez ad deū q^{uod} aīa hois in oībz obediebat dō
ita q^{uod} in nullo mouebat h̄ voluntate dei. r corp^r ita obediebat
anime q^{uod} nullo mouebat h̄ voluntate anime. i. p^rta imperiū
rōis. **E**t p^o istud donū oīa animalia erāt subiecta hōi r obedie-
bāt sibi ad nutū. iuxta illō ps. viii. Oīa sbiecisti subpedibz
el^s oues r boues vni. insup r pecora cāpi. volucres celi r pi-
ses mariq. **I**stud donū acceperat adā nō solū p se sed p ro-
ta posterioritate sua. ita q^{uod} in oēs qui descēderēt ab el^s semine
i^rpē transflunderet istud donū. i. istā iusticiā originalem. **E**t
isto dono q^{uod} peccatū suū i^rpē priuauit se et totā posteritatem
suam. ita q^{uod} oēs qui descēdūt ex el^s semine carent isto dono.
Et talis carentia vocat^s peccatū originale. **A**d videndū er-
go de quib^r debz esse p^retitio. primo videndū est yrz hō pte-
ri debet de pcto originali. **E**t est sciendū q^{uod} nō. **Q**ui^s ratio
est. q^{uod} solū de illo debz hō dolere r pteri qd ē actu p^rpo amis-
sum. vel qd fuit in p^rate sua nō cōmitesse. sed p^rc^m origina-

De contritione.

62

le nō fuit actu pprio contractū. nec fuit in potestate alicuius
 nō trahere illud. quare nullus tenet dolere vel cōteri d pec
 cato originali. At dico nullū teneri de necessitate. Cōgruū
 em̄ ess̄ adulto q̄ accedit ad baptismū q̄ displiceat p̄ctū ori
 ginale nō in spēali q̄r fuit tracū. sed in generali inq̄ntū sc̄z
 omne qd̄ separat a deo debet displicere. **D**e peccato autem ^{De p̄ctū ac}
 actuali qd̄ homo debet conteri de eo notandū q̄ in genere ^{tua te}
 duplex est peccatū actuale. Nam quoddā est mortale qd̄dā
 veniale. **D**e peccato mortali debet homo cōteri et confiteri ^{m̄ 102. tñlo}
 singulariter et singillatim de quolibet ita q̄ nō sufficit cōfes
 sio generalis. ino quilibet verus penitēs debet diligēt ex
 aminare et discutere conscientiā suam. ita q̄ recognitet dies ho
 ras: loca tēpora psonas et omes circumstantias in quibz et cū
 qbus peccare potuit et peccauit. et ita sicut occurret sibi me
 moria de peccato singulariter et specialiter cōterat de quo
 libet. ita tamē q̄ licet de quolibz peccato mortali ver⁹ peni
 tens beat maxime et summe dolere. tamē fm̄ q̄ vñū pec
 catuz est grauius q̄z aliud intensius debet dolere et conteri
 de vno q̄z de alio. **S**ed qd̄ fiet de peccatis oblitis? **P**ico ^{de oblite}
 q̄ aliquis p̄t esse oblit⁹ peccator⁹ suorū duobz modis. **T**no
 modo q̄ sit oblitus in speciali sed nō in generali. i. q̄ bene re
 cordat se p̄ccasse mortaliiter sed tamē non recordat de spe
 cie peccati. puta si fuit fornicat⁹ vel furatus et sic de alij. Et
 talis debet dolere et cōteri de peccato in generali. et in specia
 li tenet conteri de negligentia sua p̄ q̄ā venit in obliuione
 peccati sui. et tenet facere quod in se est. scilicet q̄ recordetur
 in speciali de peccato suo: vel cogitando vias suas: vel orā
 do deum q̄ reducat sibi ad memoriam. **A**lio modo potest esse
 oblitus peccati sui. ita q̄ nō recordat nec in generali nec in
 speciali. et adhuc tenet conteri in generali. **E**t voco conteri
 in generali non sub conditōe conteri. id est dicendo vel cogi
 tando doleo et conteror si peccavi. **S**ed voco cōteri in gene
 rali conteri sub extimatōe pbabili. debet em̄ homo pbabili
 ter credere q̄ in multis offendit deum quorū non recordat.
 et sic sub ista extirpatōe doleat et peniteat sicut si certus

Tractatus. II. secunde partis

verniat
esset tunc **contrit⁹** est et penitēs. **Vñ** q̄libz dʒ dicere freqn̄t v̄sum p̄s. xxiij. Delicta iuuētutis mee ⁊ igno. m. ne me. **Quō** aut̄ hō dʒ conteri de pctō veniali. Notādū q̄ tria sūt genera pctōz venialiū. nā qđdā ē veniale ex surreptōe. i. subitū. vel nō p̄p̄a volūtate s̄ ex surreptōe. ⁊ de tali nō tenet hō cōteri in spēali nisi de ḡrūo. **Nđdā ē** veniale ex volūtate. cui si cōsentiat incidit hō i mortale. sicut delectatio morosa in cogitatōe de actu carnali ē pctm veniale. s̄ si sit ibi cōsensus est pctm mortale. **E**t de tali veniali qñ occurrit mēoria d̄ eo dʒ hō cōteri et penitere ⁊ diligenter aduertere ne sit ibi v̄l sue rit p̄sensus. **Nđdā ē** veniale qđ p̄ freqn̄tatōez sui augz libidinē peccādi. ⁊ tāta poterit ibi esse libido peccādi q̄ illud qđ de sua natura erat veniale ex illa libidine fieret mortale. sicut mēdaciū iocosum de sua natura ē veniale. sed totiēs p̄itari q̄ augebit int̄m libidinē mentiēdi q̄ ex tāta libidinē poterit hō totiēs mētiri iocose q̄ peccabit mortalz. **E**t de tali dʒ hō cōteri et penitere aduertēdo ⁊ p̄cauēdo ne multipliceit. De hoc tñ magis diceſ qñ agit de cōfessiōe pctōz venialiū q̄ eodēmō tenet hō de eis p̄teri quo tenet ea cōfiteri.

Que sunt cause inductiue contritōis **Ca. VI**

Ause inductiue contritōis sunt multe. **P**riā ⁊ p̄ncipalis est amor dei. illud em qđ p̄ncipaliter dʒ hoīez retrahere a pctō. et si peccauerit q̄ corrigat ⁊ emendet se eit amor dei. **E**t iste amor generalē sic i aia pctōris. **L**ū em amor seq̄l cognitōez. q̄ ut dīc **Aug.** **L**ognita diligim⁹ in cognita neq̄q; qñ pctō cogitat et recognoscit dei bonitatē et iusticiā cui displicit om̄ne malū. ⁊ nullo mō relinqt aliquid malū impunitū. ⁊ recognitat se ml̄ta mala p̄mississe q̄ displicet diuine volūtati. et pp̄t q̄ ē dign⁹ puniri ḡuit timz. qñ etiā cogitat ulteri⁹ dei pietatē ⁊ misericordiāz q̄ pat⁹ ē oī dolēti ⁊ penitēti pcere et remittere culpā q̄ntuicūq; magnā sperat d̄ venia. ⁊ sic mouet ad detestādū pctm. ⁊ iste mot⁹ vocat atritio. i. qđ dā contritio imperfecta. **E**t ita de⁹ q̄ nūq̄ deficit infundit lumen grē in aiam peccatoris. **E**x illo lumine pctōz illustrat⁹ calefit in amore dei ⁊ detestatione peccati. itē q̄ timor servilis

De contritione.

pcedit et pparat cor pctroris ad ptribez. sed amor et feruor
 charitas pficit ipaz. Et de h ponit exemplu Aug^o. dicēs. q si
 cur i sutura sotulariu seta porci pcedit et facit viā filo. nō tū
 remanet i sutura. sici ptribe pcedit timor pene. et iste timor
 pparat ad charitatē et amore dei. q postq iā ē in aia expellit
 oēm timore. vt dīc btus Iohes in pma sua canonica dicēs.
 Perfecta charitas foris mittit timore. s. timore seruile q ē ti
 mor pene. nō aut timore filiale q ē timor offense. **C**orda cā
 est pudor. i. verecūdia de pctis cōmissis. vt dīr puerbio. xij.
 Res dignas p̄fisiōe gerit. et Haū. iij. Reuelabo pudēda tua
 in facie tua. Qn em pctrō cogitat q̄ oia ei^o pctā qntūcūq se
 creta et occulta sunt. sunt deo manifesta et apta. et q̄ nisi penite
 at et pteralē de eisdē de reuelabit et manifestabit ea toti mō
 mouēt ad ptribē et penitētiā de pctis. **Qn** Boeti^o. Da
 gna est nob̄ indita necessitas pbitatis cū oia agam^o in ocul
 iudicis cūcra cernēt. **T**ercia cā est detestatio. i. abomiatio
 vilitatis pcti. rāta em ē vilitas pcti q̄ de filio dei facit seruū
 dyaboli. vñ btus Petr^o. Qui facit pctim seru^o ē pcti. a qem
 q̄s supar^o ē seru^o ei^o est. Lū ḡ pctrō sū ppter pctm a dyabolo
 lo supar^o ppter pctm ē fu^o dyaboli fact^o. **Qn** An^o. Fecisti
 me dñe ad tuā ymaginē et ego supinduti horribile ymaginē
Qn aia peccatrix vidēs et p̄siderās vilitate pcti p̄t dicere v/
 bū qd̄ dicit Hieremias. Uide dñe et p̄siderā qm̄ fact^o sum
 vllis. **Q**uartā cā est p̄sideratio de die iudicij et penis iferni.
 qn em pctrō p̄siderat q̄ de om̄i dico facto et cogitatu p̄ legē
 dei optebit eu reddere rōez i die iudicij iurta vbu saluatoris
 in Bath. dicētis. De om̄i vbo ocioso qd̄ locutū fuerit hoies
 sup terrā reddet rōez i die iudicij. vbi pctōre monet ad ptribē
 et p̄nūz d̄ pctis suis. **Qn** Hiero. loqns d̄ die iudicij dicē
 sic Quotiescūg illā diē p̄sidero toto corde ptribē. Ide
 Sive ḡmedā sive bibā sive aliqd alid faciā sp̄ yideſ i aurib
 meis illa tuba terribil et horribil insonare. surgite mortui ve
 nite ad iudicij. Qn pctrō attēta mēte ista cogitat torus tre
 mit i corde suo. Si ei ut dīc btus Petr^o apls. i. Pe. iij. Et
 si iust^o qdē vix salubris ipi^o et pctrō vbi apparebit. Et gre.

Tractatus.II.secunde partis

Quid faciet ygula deserti.i.pctōr. vbi p̄cutief ced̄? padisi
i.inst? **Q**uita cā ē de amissiōe celest̄ gl̄ie. qn̄ c̄ pctōr cogi
tat se ppter pctm̄ suū gl̄iam padisi pdidisse nō ē mirz si dolz
īmo mirz ē si nō crepat p mediū. **T**i em̄ plorat z dolet hō p
amissiōe pecunie. **A**pto maḡ d̄z plorare z dolere de amissiōe
celest̄ gl̄ie. Et iō dicebat btūs Iohes i Apoc.iiij. **T**ene qd̄
habes ut nemo accipiat coronā tuā. **H**exta causa ē dolor
de multipli offesa creatoris. qn̄ em̄ pctōr cogitat z cōsidera
rat se offēdisse deū q̄ eūz creavit de nihilō z iſigniuit eū sua
ymagine. z redemit suo sanguine. nō est mirz si doleat z peni
teat de pctō suo. **D**e hoc dīc btūs Bef. dolor de pctis d̄z et
seacer:acrioz:acerrim?. Acer qz offendim? deū creatorem.
Acrioz qz offendim? p̄z nostrz q̄ pascit nos multiplz z gu
bernat. Acerrim? qz offendim? redēptozē n̄m q̄ nos libera
uit suo sanguine a vīculo pctōz. a crudelitate demonū:et ab
acerbitate gehēne. **N**otādū tñ q̄ lic̄z pctōr sic dīcū ē de
beat dolere z pteri d̄ pctis tñ d̄z sp̄ spare i dño z i pietate et
in misericordia sua. ita q̄ d̄z spare de venia z de gl̄ia. qz vt dīc
sapiēs puer. xxvij. Qui sperat in dño saluabit.

Effect⁹ p̄tritōis est multiplex. Prīm⁹ p̄z ex vi nois
iūl⁹. d̄z em̄ p̄tritio q̄si sil̄ v̄l ex toto tritio. qd̄ itelligē
dū est sic q̄ i p̄tritōe totū cor pctōris ad l̄raz scindat z parti
at p̄ nūmia angustia z dolore:ira z indignatōe q̄ p̄cipit̄ p̄ pec
cata. **V**n̄ dñs p̄ prophetā Iohelē.ii.c. **H**cidire corda vestra.
Itē ps. **S**acrificiū deo spūs p̄tribulat̄ cor p̄tritū z hūilia
tū de⁹ nō despicies. **A**t fm̄ qd̄ dīc btūs Bef. **L**ōtritio mū
dat aiaz a reatu culpe:z libata pena gehēne z ab horreda de
monū societate z vilissima p̄cti fuiture. restituit bona spūa
lia q̄ pctōr amiserat p̄ pctm̄. restituit eriā societatē spūal. s.
ecclie p̄munionē. bonorūq̄ oūm q̄ i ea fiunt p̄cipitatōe. **D**e
filio ire efficit filiū ḡre. d̄ filio dyaboli efficit filiū dei. z p̄ cō
seqns p̄cipitē felicitat̄ et hereditat̄ etēne. **N**otādū aut̄ q̄ d̄
h̄ quō. s. p̄ solā p̄tritōez remittit pctm̄ sunt varie opiniōes
Dicit em̄ qdā q̄ sic trib⁹ modis offendim? deū. s. cor de ore z

De contritione.

ope. ita et tribus modis est necessarium deo satisfaciendum. scilicet contritione cordis confessio oris: et satisfactione operis. alias non dimittitur peccatum. **I**sti sunt datus intentio suam per illum. cetero per diuinum iudicium. i. c. penitentia. s. pfectio. et diuinum iudicium. pfectio. et dicuntur quod oes autoritates quod dicuntur peccata sola cordis contritione dimitti sunt intelligendae cum articulo necessitatibus excludit oris confessio. i. quoniam aliquis amittit loquaciter vel quoniam non potest subesse regire in confessione. Alij dicunt quod in contritione dimittitur peccata sub conditione. scilicet si confiteantur. et fudatur isti intentio suam super illum quod dicitur de peccato. diuinum iudicium. sane in fine. **T**ercij dicunt sola cordis contritione dimitti peccatum cuilibet adulto si vere contritus et propositus ab his abstulerit et perficerit: et de eo satisfacere finem iudicium ecclie. **A**utem fudatur isti intentio suam per istum de peccato. i. magis est pietas dei. ubi dicitur quod ad solam permissionem peccata dimittit iudicium preficiatur ope et non de peccato iudicium corde. **E**t hec opinio est verior et magis tenet a doctoribus. Et quod ista opinio sit viro per exemplum Lazarum. quem primo suscitauit Christus a discipulis solueret. Lazarus enim in mortuus est propter Christum. iuxta verbum Ezechiel. xviii. iii. dicitur. Huius quod peccauerit ipsa morietur. Iste suscitatus a domino quoniam sibi remitti peccatum in contritione. et postea soluit a discipulis. i. absoluimus a sacerdotibus in confessione. **P**ater etiam per exemplum de patre leprosum. qui in via auctius venirent ad sacerdotes mundati sunt. Iste enim leprosi sunt peccatores: quod duos vadunt ad sacerdotes. i. dominus contritionem habet et propositum confiteatur mundatus a peccatis. **E**t ita dicunt per prophetam. Dixi confitebor ad uersum me iusticiam meam domino: et tu remisisti iniquitatem peccati mei. dixi. i. firmatus in alio propositu. **C**onfessio ergo quod ista tria sunt similiter licet habeat ordinem naturalem inter se. scilicet iustificatio; contritione; peccato remissio. Nec essario enim habeo intelligere quod prius quod habeat gratiam contra peccatum. pcedit gratiam et sequitur dilectio. quoniam quod habet gratiam diligenter et sequitur contritione. quoniam quod diligit contriterit. ad contritionem sequitur peccato remissio. **A**utem pcessus colligitur de peccato. diuinum iudicium. omissis quod non diligenter manet in morte. et Augustinus. Tunc charitate quod quis tam contritionem cordis habere potest. Partet ergo quod sola contritione peccatum remittitur. Quid autem faciat absolutionis sacerdotis ad remissionem peccatorum dicitur infra quoniam agitur de confessione. **C**asi ista sufficiant de contritione.